

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นสำคัญ เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะในการศึกษาหาความรู้จากสื่อต่างๆ อย่างกว้างขวาง สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับ การเรียนการสอนในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้าทาง วิทยาการและเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจึง จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของบุคคล ทั้งด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติ และ ค่านิยม โดยการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดให้มีกฎหมายการศึกษาอันเป็นที่มา ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งนำมาสู่การปฏิรูปการศึกษา และการจัด กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้อง กับความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบ (กรมสามัญ ศึกษา. 2544: 2) และส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการรู้สารสนเทศ ทั้งนี้เพราะสารสนเทศเป็นปัจจัย สำคัญและจำเป็นต่อบุคคลทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการดำรงชีวิตให้มีความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้น (นงลักษณ์ ไม้หน่ายกิจ. 2526: 26) การจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมีโรงเรียน เป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพโดยตระหนักถึงการสร้าง ปัญญา สร้างองค์ความรู้ใหม่ การเพิ่มทักษะการรู้สารสนเทศควบคู่ไปกับการสร้างคุณธรรม เพื่อให้มี ความสามารถเชิงวิชาการและอาชีพที่สูงขึ้น (สีปาน ทรัพย์ทอง. 2548: 59) สอดคล้องกับสภาพสังคม และความต้องการของประเทศชาติ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 1 กำหนดให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงทั้งการศึกษา ในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีความมุ่งหมายของการศึกษาที่เน้นการ พัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะการรู้สารสนเทศซึ่งเปรียบเสมือนอาวุธประจำตัวที่ผู้เรียนพึงนำ ติดตัวไปใช้ในการศึกษาค้นคว้า รวมถึงการแก้ปัญหาชีวิตประจำวันอันจะนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างแท้จริง (ทรงพันธ์ เจริมประยงค์. 2547: 16)

การพัฒนาการทางสังคมซึ่งก้าวเข้าสู่ยุคสมัยที่เรียกว่า “สังคมฐานความรู้” ทำให้เห็นกระแสหลักของการพัฒนาที่ก้าวเข้าสู่ยุคสังคมข่าวสารข้อมูล เห็นได้ชัดถึงบทบาทที่สำคัญยิ่งขึ้นของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการแพร่กระจายข่าวสารความรู้และเรื่องทั่วไปอย่างกว้างขวาง รวดเร็วยิ่งกว่าที่เคยเป็นมา ข้อมูลข่าวสารที่แพร่ออกไปอย่างกว้างขวางรวดเร็วนี้นี้หลอมเรื่องที่เป็นประโยชน์และสิ่งอันไม่พึงประสงค์ ที่อาจครอบงำความคิด ความเชื่อ และการประพฤติปฏิบัติที่ผิดแปลกไปจากวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) การพัฒนาคนในสังคมให้มีคุณภาพจึงต้องอาศัยการให้การศึกษาที่มีคุณภาพ ในการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ และการรักษาคุณภาพการศึกษาให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนจึงต้องอาศัยกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาซึ่งเป็นแหล่งฝึกอบรมให้ความรู้ จึงมีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาต้องตระหนักถึงการจัดระบบบริหารที่เป็นเชิงระบบ สอดรับกับการจัดการศึกษาที่ส่งผลถึงคุณภาพผู้เรียนให้มากที่สุด

ในแวดวงราชการ โดยเฉพาะหน่วยงานและสถานศึกษา ดูเหมือนว่ายังก้าวเดินไปอย่างเชื่องช้า แม้จะมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเช่นเดียวกับภาคเอกชน มีกรอบนโยบายที่ชัดเจน แต่ภาพรวม ก็ยังไม่สามารถบรรลุให้เป็นไปตามมาตรฐานการบริหารการจัดการ การให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลต่อการจัดการศึกษาโดยตรง การสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในด้านบริหาร ด้านวิชาการ งบประมาณ ด้านบริการยังดำเนินการไม่เต็มที่ บางสถานศึกษาไม่มีช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นของตนเอง ไม่ว่าจะ เป็นเครือข่ายภายในหรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไม่มีเว็บไซต์หน่วยงานสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษาขาดโอกาสการใช้ช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างองค์ความรู้เป็นประตูเชื่อมโยงความรู้สู่โลกภายนอก ส่งผลให้ครูผู้สอนในสถานศึกษายังมีอัตราการใช้งานทั้งในส่วนผู้ผลิต และผู้แสวงหาความรู้ในอัตราค่อนข้างต่ำ ผู้เรียนก็ขาดโอกาส หรือไม่มีช่องทางเข้าถึง องค์ความรู้นอกห้องเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในเชิงบริหารและการบริการ ไม่ว่าจะ เป็นการขาดข้อกำหนด วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สถานศึกษาขาดการวางแผนแม่บท ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ หรือหากสนับสนุนก็ไม่เพียงพอ ขาดการติดตามผลการใช้งานทั้งในเชิงระบบและมาตรฐานของบุคลากรด้านไอที ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างจริงจัง ไม่มีระบบการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายเป็นของสถานศึกษาเอง ขาดกลไกการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอย่างถูกระบบ มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลบ่อยครั้ง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขาดคุณภาพ ขาดมาตรฐาน เวลา โอกาสการเข้าถึงช่องทางเรียนรู้ของผู้เรียนยังมีน้อย ระบบและอุปกรณ์ที่มี มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการให้บริการในการจัดการศึกษา ระบบและอุปกรณ์ที่มีมีมาตรฐานต่ำไม่สอดคล้องกับวิวัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนไป การพัฒนาระบบ

สารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดความรู้พื้นฐานในการใช้งานและการพัฒนางานในหน้าที่บริหารและการศึกษา และอื่นๆ อีกมากมาย (สุวัฒน์ ธรรมสุนทร. 2556)

การรู้สารสนเทศเป็นข้อกำหนดพื้นฐานและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาทุกระดับทุกสภาพการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยทรัพยากรสารสนเทศเป็นสำคัญ (สมาน ลอยฟ้า. 2544: 4) ดังนั้น การรู้สารสนเทศจึงมีความสำคัญทั้งในด้านการเรียนรู้ การดำรงชีวิตในสังคม และเป็นความจำเป็นของสถาบันการศึกษาจะต้องสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้รู้สารสนเทศในสังคม การเรียนรู้ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของคนไทยและสังคมไทย (ชุตินา สัจจพันธ์. 2544: 50) จึงถือได้ว่าการส่งเสริมการรู้สารสนเทศเป็นเครื่องมือในการสร้างพลังให้กับบุคคล เนื่องจากบุคคลผู้รู้สารสนเทศจะสามารถตระหนักถึงความต้องการของตน มีเทคนิคและทักษะในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และเครื่องมือต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการ (Bawden. 2001: 230) ดังนั้น การเรียนการสอนในโรงเรียนในปัจจุบันจึงมีจุดมุ่งหมายเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองย่อมทำให้เข้าใจบทเรียนอย่างลึกซึ้ง และเมื่อค้นคว้าอย่างสม่ำเสมอก็จะเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ นอกจากนี้ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่างๆ หลายประเภทหลายรูปแบบยังเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ข้อคิดเห็นต่างๆ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่มีเหตุผล

การจัดเตรียมความพร้อมในระบบสารสนเทศภายในสถานศึกษา และการนำข้อมูลไปใช้ต้องเป็นหัวใจของการบริหารจัดการในสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต้องดำเนินการวางระบบบริหารจัดการ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพ ซึ่งมีกฎหมาย กฎกระทรวง และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องที่ต้องดำเนินการ เช่น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองให้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น เป็นต้น ดังนั้น สถานศึกษาที่มีระบบ

สารสนเทศที่สมบูรณ์ครบถ้วนเป็นปัจจุบัน เรียกใช้ได้สะดวก และตรงตามความต้องการ จะช่วยให้สามารถดำเนินงานพัฒนาไปอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางในการบริหารสถานศึกษาที่มุ่งสู่ความมีประสิทธิภาพตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา จึงขึ้นอยู่กับรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศของสถานศึกษา หากสถานศึกษามีรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ย่อมเป็นกลไกที่สำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการบริหารการศึกษาตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อย่างแท้จริง กล่าวได้ว่า ผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาสถานศึกษา จากรูปแบบของการบริหารจัดการด้านสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้ในการบริหารให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่กำลังเปลี่ยนแปลง แต่การบริหารจัดการสถานศึกษาแนวใหม่ก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแนวทางในการบริหารจัดการโดยเฉพาะด้านสารสนเทศเพื่อมุ่งสู่ความมีประสิทธิภาพตามโครงสร้างของโรงเรียน ทั้งด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป เพื่อนำสถานศึกษาสู่ความก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพต่อไป

จากการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบสาม ระหว่าง พ.ศ. 2554-2555 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ผ่านมา ผลการประเมินโรงเรียน จำนวน 7,985 แห่ง พบว่า ไม่ผ่านการประเมิน 2,295 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.74 สาเหตุเนื่องจากการขาดครูผู้สอน ขาดสื่อการเรียนการสอน และการขาดสารสนเทศในการนำเสนอ (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. 2546) จะเห็นว่าการจัดระบบสารสนเทศในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลทุกคนในองค์กรที่จะมีข้อมูลประกอบการพัฒนางาน สร้างทางเลือกใหม่ในการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบงานสารสนเทศ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูทุกคนในสถานศึกษา มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ข้อมูลและสารสนเทศประกอบการวางแผน ตัดสินใจ กำหนดนโยบาย และทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. 2544) ดังนั้น สถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นครู ผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนผู้บริหารการศึกษา จะต้องสนใจในด้านข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นความรู้ที่มาจากแหล่งต่างๆ โดยที่ผู้ที่มีข้อมูลข่าวสารมากก็จะกลายเป็นผู้ที่มีความทันสมัย อยู่ในยุคของสังคมฐานความรู้ คือ การใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ และปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ เพราะความรู้เกิดจากปัญญา การค้นหา ศึกษาค้นคว้า มีการวิเคราะห์หิวจัย เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่แท้จริง เชื่อถือได้ สามารถนำไปปฏิบัติได้ บุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นผู้มีความรู้ และรู้จักแสวงหาความรู้จนได้เป็นผู้ชำนาญการหรือเชี่ยวชาญ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรทางการศึกษาต้องมีความสามารถและทักษะในการบริหารจัดการด้านสารสนเทศ จะเห็นได้ว่าปัญหาคุณภาพของสถานศึกษาเกิดจากปัจจัย

ด้านสารสนเทศของสถานศึกษาเป็นเบื้องต้น ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาทุกด้าน สถานศึกษาควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศที่สอดคล้องกับบริบทในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านสารสนเทศ นำไปประยุกต์ใช้พัฒนาโรงเรียนตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการด้านสารสนเทศในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการพัฒนาการศึกษา และเหมาะสมกับสภาพการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีคุณภาพและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการด้านสารสนเทศที่สอดคล้องกับบริบทในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศที่สอดคล้องกับบริบทในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศที่สอดคล้องกับบริบทในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพและความต้องการด้านสารสนเทศที่สอดคล้องกับบริบทในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ประชากร คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานสารสนเทศของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 โรงเรียน (จำนวน 84 คน)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คน และครูผู้รับผิดชอบงานระบบสารสนเทศของโรงเรียน จำนวน 10 คน รวม 20 คน จากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ที่ผ่านการประเมินภายนอกครบสาม ปีการศึกษา 2554-2555 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศที่สอดคล้องกับบริบท ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

1. การร่างองค์ประกอบของรูปแบบ

ประชากร คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานสารสนเทศของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 โรงเรียน (จำนวน 84 คน)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คน และครูผู้รับผิดชอบงานระบบสารสนเทศของโรงเรียน จำนวน 10 คน รวม 20 คน จากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ที่ผ่านการประเมินภายนอกรอบสาม ปีการศึกษา 2554-2555 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. การสร้างและพัฒนารูปแบบ

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

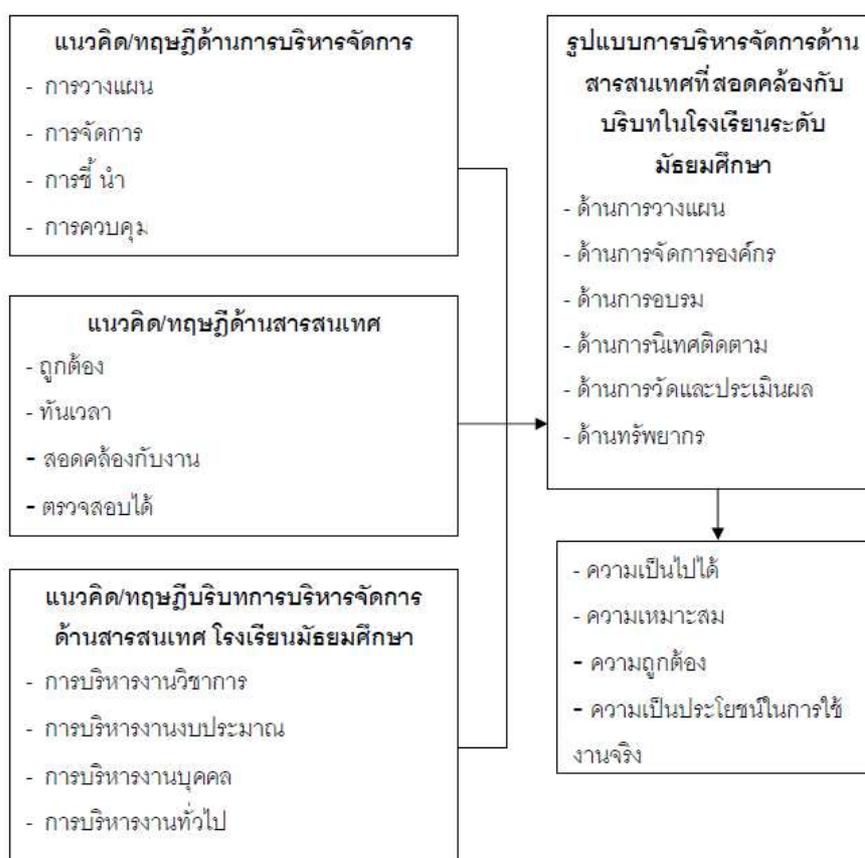
ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศที่สอดคล้องกับ บริบทในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ประชากร คือ ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 44 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (จำนวน 1 คน) ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (จำนวน 42 คน) และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (จำนวน 1 คน)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 20 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (จำนวน 1 คน) ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา (จำนวน 18 คน) และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (จำนวน 1 คน) ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศ หมายถึง แบบแผนและขั้นตอนการพัฒนาสารสนเทศที่เชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์กัน เช่น การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป เพื่อให้โรงเรียนสามารถบริหารจัดการสารสนเทศของโรงเรียนนำมาใช้ในการพัฒนาโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย